

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121205370
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7121205370.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu Mesto Košice, Trieda SNP 48/A, Košice, IČO: 00 691 135, proti žalovanému Stavebné bytové družstvo II. Košice, Bardejovská 3, Košice, IČO: 00 171 204, zast. JUDr. Gabrielou Jablonskou, advokátkou, so sídlom Košice, Letná 47, o zaplatenie 1.792 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 23C/21/2021-65 zo 6.12.2022 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) zamietol žalobu žalobcu a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol takto o žalobe, ktorou sa žalobca z titulu bezdôvodného obohatenia domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.792 € a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.792 € od 11.6.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Žalobu skutkovo odôvodnil tak, že je vlastníkom pozemku na parcele „C“ KN č. 1393/1 o výmere 130 m² v k. ú. A., obec KOŠICE - ZÁPAD, zapísaného v katastri nehnuteľností na LV č. XXXXX. Pozemok parcela „C“ KN č. 1393/1 o výmere 130 m² sa nachádza v oplotenom areáli žalovaného, medzi objektmi vo vlastníctve SBD II. Košice a Pneuservisom na Bardejovskej ulici. Listom z 23.10.2019 vyzval žalovaného k preukázaniu právneho vzťahu k užívanému pozemku a listom z 11.6.2020 vyzval žalovaného k majetkovoprávnemu vysporiadaniu dotknutého pozemku. Žalovaný žalobcovi listom z 3.1.2020 oznámil, že s navrhovaným prenájmom pozemku nesúhlasí. Keďže žalovaný nesúhlasí s prenájmom pozemku, pokračovaním užívania bez právneho titulu bez ohľadu na vôľu žalobcu, dochádza k faktickému poskytovaniu plnenia zo strany žalobcu bez toho, aby mu bola za ním poskytované plnenie poskytovaná náhrada. Na strane žalovaného dochádza tak k bezdôvodnému obohateniu. Majetková komisia MZ v Košiciach dňa 8.6.2020 odporučila prenájom pozemku o výmere 130 m² v k. ú. A. za nájomné vo výške 896 €/rok za celú prenajatú plochu. Náhradu za užívanie pozemkov definoval žalobca v súlade so Štatútom mesta Košice a jedná sa o nájomné vo výške 10 % zo všeobecnej hodnoty pozemku, t. j. 896 €/rok, pričom za obdobie 2 roky spätne táto náhrada predstavuje sumu vo výške 1.792 €.

4. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že má postavenú administratívnu budovu s príslušenstvom na parcele reg. „C“ KN č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 4548 m², ktorú má v

prenájme od Slovenskej republiky, Ministerstva vnútra SR. Tento pozemok bezprostredne susedí s časťou parcely „C“ KN č. 1393/1 v k. ú. A.. Žalovaný potvrdil, že odmietol spornú parcelu kúpiť aj prenajať, lebo predmetnú časť parcely neužíva, oplotenie, na ktoré sa žalobca odvoláva a požaduje žalovaným odstrániť, nerealizoval on, ale pneuservis na hranici s pozemkom mesta Košice. Žalovaný sa o pozemok prenajatý od Slovenskej republiky riadne stará a keďže hranica s pozemkom vo vlastníctve žalobcu nie je vytýčená, žalovaný kosí pozemok aj vo vlastníctve žalobcu, a to na svoje náklady. Z opatrnosti žalovaný namietal aj skutočnosť, že žalobca požaduje nájom za dva roky, avšak nie je jasné, ktorého obdobia sa to týka, preto vzniesol námietku premlčania.

5. Po aplikácii § 488, § 489, § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), súd ustálil, že predmetom konania je bezdôvodné obohatenie za užívanie časti pozemku o výmere 130 m² vo vlastníctve žalobcu, t. j. parcely registra „C“ KN č. 1393/1 v k. ú. A., okres Košice II, obec KOŠICE - ZÁPAD, zapísanej na LV č. XXXXX. Konštatoval, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne neobohatil, lebo predmetnú časť parcely neužíva. Nebolo sporné, že žalovaný užíva vedľajší pozemok, t. j. parcelu registra „C“ KN č. XXXX/X- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 4548 m² vo vlastníctve Slovenskej republiky a v správe Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorý má žalovaný v prenájme na základe uzatvorenej nájomnej zmluvy. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný pozemok ani užívať nemôže, lebo na pozemku sú primárne vedené rozvody vody i tepla, čo vylučuje, aby pozemok užíval bez právneho dôvodu. Usporiadanie vzťahov medzi stranami sporu podlieha úprave v ustanovení § 135c OZ a právny dôvod ochrany, ktorého sa môže žalobca domáhať podľa tejto právnej normy, potom vylučuje možnosť domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobca žalobu podľa ust. § 135c OZ nepodal. Žalobca nepredložil súdu ani geometrický plán, z ktorej výmery si uplatňuje 130 m² titulom bezdôvodného obohatenia, keďže žalobca je vlastníkom pozemku o výmere 18600 m². Podľa právneho názoru súdu, žalobca neuniesol dôkazné bremeno v tom, že žalovaný užíva predmetnú časť nehnuteľnosti (§ 150 CSP). Dôkazné bremeno spočívajúce v tom, že žalovaný užíva časť nehnuteľnosti je prítom na žalobcovi. Z uvedených dôvodov a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd žalobu zamietol. Na námietku premlčania vznesenú žalovaným súd neprihliadal, lebo žalobu zamietol z iných dôvodov.

6. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/ a h/ CSP, t. j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo ho zruší a vráti vec na opätovné konanie. Žalobca tvrdil, že v konaní bolo nesporné, že predmetný pozemok vo vzťahu, ku ktorému súd prvej inštancie nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol, je prihradený k nehnuteľnostiam - stavbám vo vlastníctve žalovaného. Preto ak súd prvej inštancie konštatuje, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, vychádzajúc len z fotografií žalobcu bez toho, aby sa vysporiadal so zásadným argumentom, a to, že v dôsledku prihradenia pozemku (resp. jeho uzavretia bránou a plotom) dochádza objektívne k užívaniu zo strany žalovaného, došlo k porušeniu práva žalobcu na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, teda k naplneniu odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Ak súd vyhodnotil, že prihradenie pozemku spôsobom vylučujúcim jeho užívanie verejnosťou nepredstavuje užívanie pozemku zo strany žalovaného, je podľa žalobcu naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Tvrdenia žalovaného o tom, že neužíval predmetný pozemok sú bez právneho významu v situácii, ak je pozemok prihradený k stavbám v užívaní žalovaného, s ktorými pozemok tvorí jeden uzavretý (funkčne samostatný) a uzamknutý areál. Samotná právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 3.11.2022 uviedla, že žalovaný predmetný pozemok kosí, t. j. užíva ho. Žalovaný nespochybnil, že by predmetný pozemok nebol ohradený (resp. že by bol voľne verejne prístupný). Žalovaný iba namietal, že ohradenie nepostavil. Žalobca vo vzťahu k argumentácii žalovaného ako aj k konštatácii súdu v odôvodnení rozsudku uvádza, že skutočnosť, že na predmetnom pozemku sa nachádzajú rozvody vody a tepla nevylučujú užívanie pozemku ako také, ale len obmedzujú niektoré

spôsoby jeho užívania tak, ako to upravujú príslušné zákonné ustanovenia upravujúce režim ochranných pásiem za účelom ochrany takýchto rozvodov tak ako, napr. v zmysle § 36 ods. 7 písm. a/, b/ zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike. Žalobca tvrdí, že ohradením pozemku spôsobom, ktorý vylučuje prístup verejnosti resp. samotného vlastníka pozemku, vždy vzniká nárok vlastníka pozemku na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany vlastníka stavieb. Odvolateľ sa podporne odvolával na judikatúru Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 845/99, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2.10.2013, sp. zn. 11 Co 328/2012-249 ako aj uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 28.10.2014, sp. Zn. č. k. I. ÚS 606/2014-12. Súd uviedol, že žalobca nepredložil súdu geometrický plán, z ktorej výmery si uplatňuje 130 m2 titulom bezdôvodného obohatenia, keďže žalobca je vlastníkom pozemku o výmere 18600 m2, na pojednávaní dňa 3.11.2022 poverený pracovník žalobcu predložil súdu mapové zameranie odborného útvaru Magistrátu mesta Košice, ktorým bola zameraná dotknutá časť pozemku, a to tak čo do výmery ako aj jej umiestnenia v súlade s zásadou hospodárnosti konania tak, aby bola zabezpečená efektívnosť a úspornosť v konaní, aby nedochádzalo k neprimeranému navyšovaniu nákladov konania vo vzťahu k hodnote sporu.

8. Žalovaný mal za to, že súd vo veci správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Žalovaný má od Ministerstva vnútra SR prenajatý pozemok, ktorý podľa snímky z katastrálnej mapy susedí s parcelou vo vlastníctve žalobcu. Tento pozemok má výmeru 18600 m2 a podľa tvrdenia žalobcu 130 m2 užíva žalovaný. Žalobca užívanie pozemku žalovaným vyvodzuje len z dôvodu, že žalovaný údajne postavil oplotenie. Toto tvrdenie však nepreukázal, nakoľko žalovaný tvrdí, že oplotenie nepostavil, neudržiava ho, nemaľuje ho, nevedie ani v účtovníctve a nebráni tretím osobám vo vstupe na majetok žalobcu. Samotná žaloba je zmätočná, nakoľko žalobca žalobu postavil na výzve z 23.6.2020, kedy bola doručená žalovanému, takže v predmetnej výzve nemohla byť vypočítaná výška bezdôvodného obohatenia, ku dňu podania žaloby, čo ani zo samotnej žaloby nevyplýva. Z uvedeného dôvodu bola žalovaným vznesená z opatrnosti námietka premlčania. Súd, podľa názoru žalovaného, správne vyhodnocoval žalobu podľa § 135c OZ, nakoľko žalobca žalobu o vydanie pozemku do dnešného dňa ani nepodal a ani nemohol, lebo viedol spor o určenie vlastníckeho práva práve k tejto parcele.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je nedôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 11.1.2024 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 210, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

10. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/ a h/ CSP.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jej procesných práv, priznaných jej v súdnom konaní za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom vo svojom materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol strane rozsudok doručený do vlastných rúk. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t. j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2, 3 CSP. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pri tomto odvolacom dôvode musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu a pod.).

13. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

14. Na tento odvolací dôvod nadväzuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, podľa ktorého zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Tento odvolací dôvod nie je vnímaný ako reálna vada rozhodnutia v zmysle chybného procesného postupu súdu pri zisťovaní skutkového stavu. Stav predpokladaný hypotézou tejto normy nemožno v kontradiktórnom spore ani objektívne dávať za vinu súdu, ktorý postupoval v intenciách prejednávacieho princípu. Zároveň však ide o stav, keď je možné doteraz zistený skutkový stav (skutkový stav neprávoplatného rozhodnutia) aktivitou strany sporu viac priblížiť „pravde“, čím sa rozhodnutie vo veci samej môže vo väčšej miere priblížiť ideálu spravodlivého rozhodnutia. Prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d/ CSP, z ktorého vyplýva, že novoty môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez vlastnej viny.

15. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

16. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

17. Odvolací súd nezistil pochybenia ani v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, príp. odnímajúce stranám sporu možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie.

18. Žalobca ako odvolateľ neuviedol také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho ako žalobcu privedili iné rozhodnutie. Námietky uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

19. Predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo žalovanému vzniknúť užívaním parcely žalobcu bez právneho dôvodu späť za dva roky.

20. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia založenou na tom, že medzi zúčastnenými osobami chýba od počiatku právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie, ktoré môže spočívať napríklad v tom, že bolo niečo dané alebo bolo v prospech niekoho konané. O obohatení možno hovoriť vtedy, ak v dôsledku takéhoto plnenia pripadla majetková

hodnota tomu, komu bolo plnené, v dôsledku čoho v jeho majetku došlo buď k zvýšeniu aktív alebo k zníženiu pasív, prípadne sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo.

22. Príkladom plnenia bez právneho dôvodu je aj užívanie cudzieho pozemku bez nájomnej zmluvy či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec; prospech vzniká tomu, kto realizuje užívateľské oprávnenie a neplatí za to úhradu a jeho majetkový stav sa teda nezmenšil o prostriedky vynaložené v súvislosti s právnym vzťahom, ktorý zakladá právo vec užívať. Takýto užívateľ nie je schopný spotrebované plnenie v podobe výkonu práva užívania cudzej veci vrátiť a je preto povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie peňažnou formou. Výška peňažnej náhrady musí pritom vychádzať z finančného ocenenia prospechu, ktorý účastníkovi užívaním veci vznikol. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu je finančná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci, spravidla formou nájmu a ktorú by nájomca bol povinný plniť podľa platnej nájomnej zmluvy.

23. Podľa zaužívanej súdnej praxe bezdôvodné obohatenie vzniká napríklad i tomu, kto svojím konaním dosiahol na úkor vlastníka postavenie detentora jeho pozemku tým, že celý oplotený pozemok uzamkol a urobil ho tak prístupný pre seba a svoje potreby a to bez ohľadu na to, nakoľko intenzívne ho skutočne užíval.

24. Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmovou inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

25. Pre záver o (ne) dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobcom voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu (ako jednej z foriem bezdôvodného obohatenia upravenej v § 451 ods. 2 OZ) bolo potrebné, aby žalobca preukázal, že medzi ním a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol, t. j. aby preukázal, že žalovaný (v akej konkrétnej výške) bezdôvodné obohatenie získal, že mu (v akej konkrétnej výške) vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy.

26. Splnenie predpokladov pre vznik (závazkového) právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia musí súd posudzovať vždy z hľadiska špecifických skutkových okolností v konkrétne prejednávaní veci, na ktoré aplikuje konkrétnu normu hmotného práva (Občianskeho zákonníka ustanoveniami o bezdôvodnom obohatení).

27. V prejednávaní veci nebolo sporné, že pozemok označený žalobcom (viď bod 3. odôvodnenia), ktorý je predmetom konania, je vo vlastníctve žalobcu. Žalobca argumentoval, že sporný pozemok tvorí súčasť areálu žalovaného, tento ho užíva, nakoľko je bez prístupu tretích osôb, lebo je tam oplotenie.

28. Obrana žalovaného spočívala v tvrdení, že oplotenie nepostavil, neudržiava ho, nemaľuje – toto je vo farbách susediaceho pneuservisu, a ani v účtovníctve ho nevedie. Pozemok žiadnym spôsobom neužíva a ani samotný žalobca nepreukázal a nedokázal, aby spornú parcelu o výmere 130 m² nejakým spôsobom užíval.

29. Odvolací súd vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie má za to, že skutkové zistenia potrebné pre posúdenie nároku žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia, z ktorých vychádzal súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní, umožňujú záver, že odvolaním napadnutý rozsudok je vecne správny. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo nesporne preukázané, že by žalovaný akýmkoľvek spôsobom sporný pozemok užíval. Pokiaľ žalobca mal za to, že žalovaný dosiahol na jeho úkor ako vlastníka postavenie detentora jeho pozemku tým, že ho oplotil, treba uviesť, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že pozemok oplotil a uzamkol žalovaný a týmto svojím konaním zabránil žalobcovi v prístupe k nemu. Ani argument, že žalovaný kosí aj túto časť pozemku (sporný pozemok prirodzene v teréne splýva s pozemkom, ktorý má žalovaný prenajatý od Slovenskej republiky, preto ho žalovaný pokosí, keď kosí ním prenajatú a užívanú parcelu) nepreukazuje, že oplotenie pozemku postavil žalovaný a ani to, že pozemok žalobcu o výmere 130 m² akýmkoľvek spôsobom, či už na komerčné, alebo iné účely, reálne užíva a bráni žalobcovi

aby on sám užíval túto časť svojej parcely, a tým sa bezdôvodne obohacoval. Medzi stranami sporu vzťah z bezdôvodného obohatenia nevznikol, pretože žalovaný neužívaním sporného pozemku (žalobca nepreukázal opak) bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu ako jeho vlastníka, získať nemohol.

30. Žalobca teda nepreukázal, aby žalovaný svojím konaním a využívaním jeho pozemku získal na jeho úkor bezdôvodné obohatenie (spočívajúce v tom, že sa jeho majetkový stav nezmenšil, keď za užívanie pozemku neposkytoval vlastníčkovi žiadnu odplatu) a ani v odvolacom konaní sa mu nepodarilo spochybníť správnosť právneho posúdenia veci prvoinštančným súdom. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

31. V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).